

هرارستان

قطعاتی برای گروه نوازی گیتار (آنسامبل)

پیمان شیرالی

Shiraz-Beethoven.ir

انجمن این پنج خود

رادیوی ایران و بنا به دعوت یونسکو به «تربیون انترناسیونال آهنگسازان رادیو و تلویزیون» اعزام شد و در آنجا قطعاتی از «ارتوریو» اثر خود را اجرا کرد که از رادیو ایرلند و سوئیس پخش شد. پس از افتتاح سازمان «رادیو تلویزیون ملی ایران» حتانه در سمت مشاور سرپرستی اقدام به تأسیس کلاس‌هایی برای تعلیم فنی خواندنگان نمود و ارکستر سازهای ایرانی را تشکیل داد. در سال‌های پایانی دهه چهل با انتقال ارکستر فارابی و با توجه به تجربه‌های سینمایی که در ایتالیا اندوخته بود به موسیقی فیلم روی آورد و با آفریده‌های خود توفق بسیاری از فیلم‌های متوسط را نیز تضمین کرد. او از جمله برای فیلم‌های «قرار از تله»، «گلگ بیزار»، «فلمه ماهان»، «سلام سرزمین من»، «موج»، «گلیم» و «تیرباران» موسیقی نوشته است. موسیقی سریال‌های تلویزیونی هزارستان از کارهای اوست که آن را بر اساس پیش‌درآمدی در اصفهان از مرتضی نی‌داود نوشته است!^{۱۳} وی هزارستان را در هفت قسمت نوشته و از نظر رنگارنگی تمها، اتری بسیار پرمایه است. این موسیقی مردم‌گیرین کار حتانه به شمار می‌آید و حال و هوای تهران سال ۱۳۲۰ را به خوبی منتقل می‌کند!^{۱۴} امیرومیتوی راکیا، لالی و قطعه‌ای بر روی شعری از نیما یوشیج، از آخرین کارهای او به شعار می‌برود. وی در جشنواره شیراز قطعه «کاکوتی» را با ارکستر مجلسی تلویزیون اجرا کرد که موفق به دریافت جایزه «گراند مانسیون اسپیسیال» گشت. در جشنواره دوف نیز، قطعه «کاپریس برای پیانو و ارکستر» او به رهبری فرهاد مشکوه اجرا، شد و سال ۱۳۵۵ موفق به دریافت جایزه بهترین آهنگساز برای فیلم قرار از تله به کارگردانی جلال مقدم است که در طول سی سال و بر مبنای آخرین دست‌آوردهای ایشان روی موسیقی چندمدادی ایران نوشته شده است. این اثر با ارکستر سمفونیک تهران و رهبری فریدون ناصری در سال ۱۳۶۹ و ارکستر مجلسی تلویزیون ملی ایران در سال ۱۳۶۷، اجرا، اما ضبط نشد. در نهایت به دلیل اینکه اجراء‌های این اثر هیچ وقت مورد تأثیر ایشان قرار نگرفت (به نقل از خودش، درد بزرگ تکنیک اجرایی مانع آن بود) آن را «کاپریس لاعتنی» نام نهاد. مرتضی حتانه روز سه شنبه، ۲۶ مهر ۱۳۶۸، پس از گذشتان بیماری سلطان چشم از جهان فربیست. او همیشه آرزو داشت در کنار حکیم بزرگ ایران زمین، این سینا و در همدان به خاک سپرده شود که این خواسته‌اش امکان‌پذیر نشد و برخلاف وصیت او، حتانه در امام زاده طاهر کرج به خاک سپرده شد. بزرگترین مشغله ذهنی مرتضی حتانه چندمدادی کردن موسیقی ایران بود. روز و شب در این فکر بود که برای آهنگسازی از موسیقی ایران باید آن را چندمدادی کرد. کوشش‌های حتانه در این مورد او را به ابتکار هارمونی زوج رسانید که سال‌ها برای آن زحمت کشید و خود آن را به کار بست؛ ولی هارمونی زوج مورد پذیرش همه موسیقی‌دانان قرار نگرفت. حتانه ساخت موسیقی فیلم را از سال ۱۳۶۷ با «فیلم» ایران سرزمین طلای سیاه «که محصول اداره کل هنرهای زیبای وزارت فرهنگ و هنر بود آغاز کرد.

وی موسیقی متن فیلم‌های زیر را ساخته است:

عروض جله - بهلول - ساحل انتظار - تپه‌های هارلیک - لذت گناه - عروس دریا - الماس ۳۳ - پل - کاکو - پهلوان مفرد - سه‌قاب - فرار از تله - بایا شمل - راز درخت سنجد - قصاص - ممد و فولادزره دیو - چهنم + من - گلندر - خونبارش - سند زنده - تشریفات - مردی که موش شد - تیرباران - جعفرخان از فرنگ برگشته و مجموعه تلویزیونی هزارستان

مرتضی حتانه در پازدهم آسفند ماه ۱۳۵۱ در تهران متولد شد. پدرش مهندس محمد حتانه، مؤسس دبیرستان ایرانشهر بود. پس از پایان دوره ابتدایی، به اصرار پدر در هنرستان موسیقی ملی به تحصیل مشغول شد. در آن زمان، هنرستان موسیقی ده نفر از موسیقیدانان را از چکسلواکی برای آموزش به هنرآوزان هنرستان استفاده کرده بود که مرتضی حتانه آموختن هورن (کر) را زیر نظر رودولف اوریانس آغاز نمود.^{۱۵} وی بعدها به عنوان نوازنده هورن اول ارکستر سمفونیک تهران شناخته شد. با آغاز جنگ جهانی دوم و کشیده شدن آتش آن به ایران، هنرستان موسیقی تعطیل شد. اما حتانه با کمک علاقه‌مندان دیگر نظیر غلامحسین غریب و حسن شیرواتی و فریدون فرزانه کنسرت‌هایی بهمطر آزاد در تالارهای انجمن‌های فرهنگی و هنری بریا نمود و پس از چندی با پیوستن پرویز محمود به این جمع در سال ۱۳۲۵ پایه ارکستر سمفونیک تهران گذاشته شد. در سال ۱۳۲۸ با سفر پیارگشت پرویز محمود به آمریکا، مرتضی حتانه همراه با دوستان اش غلامحسین غریب، حسن شیرواتی و جلیل ضیاپور تشریه فرهنگی و پیشوپ «خروس جنگی» را بنیاد گذاشتند. این هنرمندان جوان و پیشوپ خواستند سنگر محکم برای دفاع از نظرات خود در برایر سفت پرستان به وجود آورند. حتانه در کنار این کار وسائمه‌ای، به گردآوری آثار پراکنده محمود پرداخت و آن‌ها را برای اجرا، با ارکستر سمفونیک تهران که از سوی رویک گیگوریان رهبری می‌شد، آماده می‌ساخت. در همین سال‌ها حتانه آفریده معروف خود «سوبیت شهر مرجان» را بر روی قصنه‌ای از غلامحسین غریب به پایان برد. شهر مرجان را رویک با ارکستر سمفونیک تهران رهبری کرد و شهرتی برای آفرینده‌اش فراهم آورد. سال‌ها بعد این سوپیت در شکل نخستین آوازی خود در یک کدام چون سوپیت شهر مرجان برای او موقوفیت به همراه نیاورد. در سال ۱۳۳۲ که جشن هزاره این سپتا برگزار شد، حتانه توانست آثار خود را در حضور شرکت‌بیاناسانی که برای شرکت در جشن حوت شده بودند با هم‌سازی و ارکستر سمفونیک اجرا، نماید و این اجرا، چنان مورد توجه حضور قرار گرفت که آقای چرولی سفیر وقت ایتالیا، بورس هنری آن کشور را در اختیار وی قرار داد و حتانه برای تکمیل تجهیزات و مطالعات خود در رشتهدان مختلف هنری، بهخصوص موسیقی به آن کشور عزیمت نمود. مرتضی حتانه در مرکز عالی موسیقی و اتیکان به تحصیل پرداخت و در خصوص موسیقی مذهبی مقدس ایتالیا پژوهش نمود. در همین زمان موسیقی متن فیلم «عروض جله» ساخته نمرت الله محتشم را ساخت. در زمان تحصیل در رم به همراه حسین سرشار و پروین زرینپور به کار دوبله فیلم‌های ایتالیانی به زبان فارسی پرداخت. پس از فارغ‌التحصیلی در استیتوی موسیقی و اتیکان در سال ۱۳۴۰ به ایران بازگشت. او از آن پس در ایران به عنوان پرکارترین موسیقیدان پیشرو به شمار رفت. حتانه در سال ۱۳۴۱ توانست ارکستر بزرگ تازه‌را به نام «فارابی» بنیاد نماید و آفریده‌های ایتالیانی نزدیک به ۸۰ قطعه از آفریده‌های آهنگسازان ایرانی را به پای اجرا، و ضبط در رادیو رسانید. در سال ۱۳۴۲ علاوه بر تدریس سازپندی (ارکستراسیون) (و اداره کلاس هورن در هنرستان عالی موسیقی)، به عضویت شورای عالی موسیقی رادیو ایران در آمد و در همین زمان بود که ارکستر سمفونیک رادیو ایران را به نام ارکستر فارابی پایه‌گذاری کرد. این ارکستر توانست آثار آهنگسازان ایران را مانند خود مرتضی حتانه، صدیقه شهری، فریدون ناصری، فریدون فرزانه، مصطفی کسری و سپرس شهیدار را اجرا، و ضبط نماید. در سال‌های ۱۳۴۸ و ۱۳۴۹ و ۱۳۵۰ وی سرپرستی و اجرای سلسه برنامه‌های آموزشی موسیقی ایرانی در تلویزیون را تحت عنوان «شناسنامه موسیقی امپل ایرانی» به همراه فرهنگ شریق، مرتضی نی‌داود و حسین قوامی به عهده گرفت. حتانه در سال ۱۳۴۵ از طرف

Spanische Romanze

arr. Peyman Shira-li

$\text{♩} = 112$

The sheet music consists of eight staves of musical notation, likely for a piano or harp. The staves are arranged vertically. The first four staves are in common time (indicated by a '4') and the last four are in triple time (indicated by a '3'). The key signature changes throughout the piece, including major and minor keys. The notation includes various note values such as eighth and sixteenth notes, along with rests and dynamic markings.

In the Hall of the Mountain King

$\text{♩} = 116$

Edvard Grieg
arr. Peyman Shirali